Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26274
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nter achū neq; frustra scptū ē. qd sener defuncta anū plan
xit ⁊ fleuit dicente scriptā. Venitq; abrahā ut plangeret ē
fleret eā. Diligentē anū adiutendū. Dixit q uenit abrahā ut
plangerē et fleret eā. ē ñ dixē uñ uenit. Neq; enī ex eo scptē
loco colligit qando illa mortua ē absentē fuisse abrahā. ē
cū dr uenisse. ñ tā corpis motū aut incessū pedū. quā cordis
intuitū ⁊ appositionē sigēat sensuū ad meditandū tante
rei negociū. Iā quippe sine lītis sapiebat. illud qd longe
ec posteri ꝑ sa lomonē dixē ⁊ scripsit sapia. Melius ē ire ad do
mū luctus quā ad domū ꝯuiuū. Nulla enī finis. ē ceta.
Plane hmodi luctus siue fletus senectutē abrahe decuit et
hoc exemplo cano capite suo immo canicie mentis sue dig
nū fuisse suis id ē cunctis sapiam querentib dereliqt ut mal
let ire ad domū luctus quā ad domū ꝯuiuū. ea intentio
ne ut uelint admoneri cunctos hominū qs finis sit ⁊ iu
uens cogitet quisq; qualis futurus sit. Beat quoq; Iob ꝑ
ter illū ꝓprīū dolorē q apparebat extinsec magis rationa
bilē intinsec habeat dolorē q scis omnib ⁊ ꝑfectis ē cōmuni
qualiū unū esayas dixē. Secretū meū mihi. secretū meū mihi. ve mihi.
Qd nā potissimū dolent sci uiri. Nūm qd illū q omnib vi
uentib instat dies mortis. Immo diē natuitatis. Hic ē loc
intelligentie cui nescit hō pretiū. nec inuenit in tra sua
uite uiuentiū. Hō suauit uiuens diei suo benedicē. diē na
tuitatis suē bndici uult. a deo ut etiā festis aus sit illū
celebrare ꝯuiuis. sicē herodes in euglio. ⁊ sicē longe antiq;a
pharao circa tpra quib; extinisse constat hē beatū Iob. fuit
enī cōtempaneus ioseph. ⁊ enī uxorē illi tradit phylo fu
isse dinā filiā Iacob. Cont ꝑsuptiones hōinū eiūmodi
q talē bndixerit diē natuitatis suē recte beat iste ⁊